

HÖWELER

afgetreden als bibliothecaris

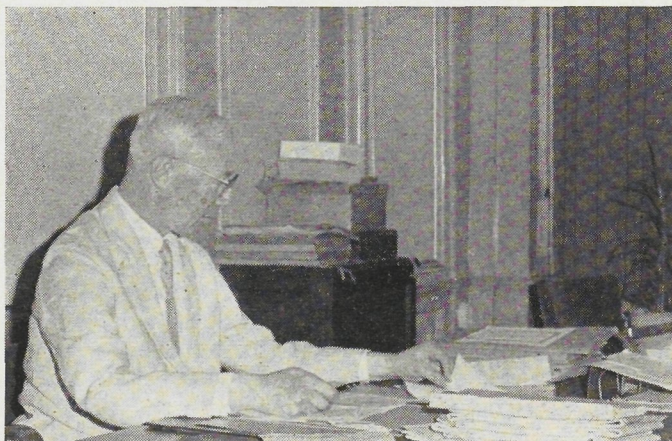
Op 1 november is de heer H. A. Höweler afgetreden als bibliothecaris van onze universiteit. Vóór het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd heeft hij zelf, gelijk reeds eerder werd medegedeeld, als zodanig ontslag aangevraagd. Dit ontslag werd hem door directeuren van de vereniging, van welke de universiteit uitgaat, op eervolle wijze verleend.

Het was zijn gezondheidstoestand, die de heer Höweler tot het doen van die stap heeft genoopt. Reeds geruime tijd was het hem niet meer mogelijk zijn taak op zodanige wijze te vervullen, als hij meende dat het behoorde te geschieden. Hij werd in de bewegingen van zijn lichaam gehandicapt, zodat hij niet in staat was de diverse vertrekken, waarin de bibliotheek is ondergebracht, zelf te inspecteren. Hij moest benedenvloers in zijn kamer blijven. Ook andere ongemakken hinderden hem, terwijl het ziekteproces bleef voortschrijden. Ik voeg er aan toe, dat zijn geest, ondanks alles, volkomen helder was en dat er uit dit oogpunt voor hem geen enkele reden bestond zijn post te verlaten. Hij gaf leiding aan de zaken en wist een goede verstandhouding met zijn medewerkers te bewaren. Het personeel, dat in de bibliotheek werkzaam was, kende hij, en de belangen van hen allen, tot de laagste toe, gingen hem van nabij aan en werden door hem met de grootste nauwgezetheid behartigd. Nog in de laatste tijd heeft hij zich beziggehouden met het

ontwerpen van een plan voor de ruimten, waarin te zijner tijd in het nieuwe universiteitsgebouw de bibliotheek zal moeten worden ondergebracht.

Wat zijn geest betreft is de heer Höweler nog in alle opzichten fit te noemen. Toch heeft hij moeten besluiten zijn werk neer te leggen en dit aan een ander over te dragen. Zijn lichamelijke toestand liet het niet langer toe de door hem vervulde taak, die de gehele mens vraagt, vol te houden. Men kan zich voorstellen wat het voor hem heeft moeten betekenen om het bedoelde besluit te nemen. Ik wil het hier niet verzwijgen, dat hij het op een rustige en blijmoedige wijze heeft gedaan. Trouwens, heel zijn situatie, die toch voor een mens bepaald niet gemakkelijk kan worden genoemd, verstaat hij op een echt voorbeeldig-christelijke wijze te aanvaarden. Dit is een genade waarin hij mag delen en tegelijk voor allen, die er iets van krijgen mee te maken, een ongedachte zegen.

Voor de brede kring van de vrienden onzer universiteit meende ik iets te mogen vertellen van deze persoonlijke achtergrond. Meteen kom ik nu op de betekenis, die de afgetreden bibliothecaris voor onze universiteit heeft gehad in de jaren, gedurende welke hij haar mocht dienen. Het is niet wel doenlijk, daarvan op

Bibliothecaris H. A. Höweler aan het werk in zijn kamer in het gebouw aan de Keizersgracht.